

Sygn. akt I C 729/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: prot. sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2022 roku w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa R. S. i K. K. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę 6 700 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powodów R. S. i K. K. (1) kwoty po 2 600 (dwa tysiące sześćset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2021 roku;

II. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda R. S. kwotę 700 (siedemset) zł;

III. oddala dalej idące powództwo;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda R. S. kwotę 1936 zł tytułem kosztów procesu;

V. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwoty po 199,02 zł tytułem kosztów procesu;

VI. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku powodom kwoty po 15,41 zł (piętnaście zł 41/100) zaś stronie pozwanej kwotę 225,98 zł (dwieście dwadzieścia pięć zł 98/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 729/21

UZASADNIENIE

Powodowie R. S. i K. K. (1) wnieśli o zasądzenie od pozwanego towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 6 000 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu A. model A3 1.9 (...) nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem drogowym w dniu 25 grudnia 2020 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2020 r. oraz o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podnieśli, że przyczyną powstania szkody był zły stan nawierzchni drogi w postaci znacznego ubytku drogi w miejscu betonowego przepustu drogowego, który był załamany, a za tę drogę odpowiada Gmina B., która posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w tym zakresie. Powodowie wskazali, że mimo zgłoszenia szkody strona pozwana nie dokonała ani oględzin pojazdu, ani miejsca zdarzenia, nie sporządziła kosztorysu i następnie odmówiła wypłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu potwierdzając łączącą umowę ubezpieczenia oc z Gminą B. w okresie od 28 listopada 2020 r. do 27 listopada 2021 r. Pozwana zaprzeczyła, by do uszkodzenia pojazdu doszło w podanych okolicznościach oraz by powstały one wskutek zawinionego działania bądź zaniechania ubezpieczonego, a także

wartości pojazdu przed szkodą ponad 6 000 zł wskazując na błędy w kalkulacji. Strona pozwana podniosła, że poszkodowany nie zatrzymał się bezpośrednio po rzekomej kolizji, ni wezwał Policji, a zgłoszenia ubytku drogi administratorowi dokonano dopiero w miesiąc po zdarzeniu, a w trakcie postępowania likwidacyjnego ustalono, że pojazd nie wpadł do dziury, bowiem brak jest uszkodzenia koła o ostre krawędzie przepustu. Wskazała także, że zdjęcia wykazują uszkodzenia zarówno prawej, jak i lewej strony przodu pojazdu, co nie mogło powstać wskutek najechania na uszkodzony przepust drogowy prawym kołem. Strona pozwana podniosła też, że ewentualne odsetki należne są od daty wyrokowania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie R. S. i K. K. (1) byli po połowie współwłaścicielami samochodu marki A. (...) rok produkcji 2001 r. nr rej. (...).

Dowód: dowód rejestracyjny – k.30 - 31

W dniu 25 grudnia 2020 r. wieczorem powód R. S. powód jechał z synem M. S., który przyjechał po niego do krewnych samochodem marki A. (...) nr rej. (...). W drodze powrotnej do powoda zadzwoniła krewna informując go, że zostawił u nich telefon, więc zawrócili. Syn powoda jechał środkiem drogi, ponieważ było mokro ślisko, choć nie było śniegu, z prędkością około 10 m/h. Syn powoda wiedział, że jest tam zakręt. Wówczas było już ciemno, oświetlenia drogi nie było. Mimo to wpadł w wyrwę samochodem na drodze nr (...) w P., bo koło ześlizgnęło się z drogi, wpadło do wyrwy i na początku zawisł na przedniej osi. Nie mógł ruszyć samochodem ani do przodu, ani do tyłu. Powód z synem wysiedli i próbowali wypchnąć pojazd, który był po niedawnym remoncie silnika. Powód poszedł po pomoc i po ok.40 minutach wypchnęli samochód. Samochodu nie udało się już uruchomić. M. S. nie jeździł często droga nr (...), w dniu zdarzenia jechał nią drugi raz. Ubytek przepustu nie był oznakowany. M. S. w chwili zdarzenia był trzeźwy.

Dowód: zeznania świadka M. S. – k.99, zeznania świadka K. K. (2) – k.99 verte, zdjęcia – k.32 – 35 w aktach sprawy oraz na płycie z aktami szkody, zaświadczenie o zdarzeniu drogowym – k.5, zeznania powoda R. S. – k.169 verte

Mieszkańcy P. wiedzieli o wyrwie w drodze, ponieważ była tam ona już kilka miesięcy. Mieszkańcy zgłaszali o tym do gminy.

Dowód: zeznania świadka K. K. (2) – k.99 verte

Właścicielem przedmiotowej drogi jest Gmina B., która w okresie od 28 listopada 2020 r. do 27 listopada 2021 r. posiadała zawartą ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Okoliczność bezsporna

Powód R. S. zgłosił uszkodzenie pojazdu w Gminie B. na piśmie. W dniu 4 lutego 2021 r. przeprowadzona zastała wizja w miejscu zdarzenia, która potwierdziła odłamanie jednego z kręgów przepustu na pasie jezdni. Droga ta jest drogą szutrową, dojazdową do pól rolników, a jej kontroli dokonuje się dwa razy w roku. Nie podlega takim rygorom kontroli jak drogi wyżej rangi.

Dowód: zeznania świadka J. D. – k.98

Strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania podnosząc, że przedmiotowy odcinek drogi podlegał kontroli ubezpieczonej Gminy B. zgodnie z przyjętym harmonogramem i w trakcie ostatniej kontroli nie stwierdzono ubytku, nie otrzymano zgłoszeń o nim i z tego względu zarządca drogi nie mógł przeciwdziałać i zapobiegać zdarzeniom. Powód R. S. odwołał się od tej decyzji. Powodowie przesyłali niezbędne wymagane przez ubezpieczyciela dokumenty.

Dowód: pismo strony pozwanej z dnia 12.03.2021 r. – k.8, pismo R. S. z dnia 24.04.2021 r. – k.9, pismo R. S. – k.25 i e – mail z załącznikami – k.26

Powód R. S. zlecił wycenę szkodę rzeczoznawcy, który ustalił, że w pojeździe doszło do szkody całkowitej, ponieważ wartość pojazdu przed szkodą wyniosła 6 500 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym 1 200 zł, zaś koszty naprawy 16 276 zł.

Dowód: wycena prywatna z 03.05.2021 r. – k.10 – 21

Za wycenę powód R. S. zapłacił 700 zł.

Dowód: faktura nr (...) – k.21

Pismem z dnia 8 maja 2021 r. powód R. S. wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 6 000 zł.

Dowód: pismo z dnia 8.05.2021 r. – k.27

W dniu 9 maja 2021 r. powodowie sprzedali wrak pojazdu A. za kwotę 500 zł.

Dowód: umowa sprzedaży – k.28, wypowiedzenie umowy oc – k.29, zeznania powodów – k.169 verte i 170

Zakres uszkodzeń pojazdu znajduje się w strefie uderzenia pojazdu w ściany wyrwy w drodze i nie daje podstaw do wykluczenia, iż do zdarzenia doszło w okolicznościach podawanych przez powoda, tzn. wjechania przednim kołem w nieoznakowana wyrwę. Wartość pojazdu A. (...) przed szkodą wyniosła 5 700 zł, po szkodzie 1 200 zł. Koszty naprawy wyniosłyby 14 346,78 zł i przekraczają wartość pojazdu przed szkodą.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. Z. – k.106 – 124

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty 5 200 zł, a więc po połowie na rzecz każdego z powodów ze względu na współwłasność przedmiotowego pojazdu, co wynika z dowodu rejestracyjnego pojazdu.

Sąd rozstrzygnął sprawę w oparciu o dowody z zeznań świadków, powodów, dokumenty, zdjęcia dołączone do pozwu oraz znajdujące się w aktach szkody na płycie. Tworzą one spójną i logiczną całość, z której wynika, że skutek wyrwy na drodze nr (...) w P. będącej w zarządzie ubezpieczonej Gminy B. uszkodzeniu uległ samochód objęty współwłasnością powodów marki a. (...). Zeznania świadków, powodów i zdjęcia zostały poddane analizie przez biegłego sądowego posiadającego wiadomości specjalne.

Zwrócić należy uwagę, że strona pozwana w istocie nie przeprowadziła żadnego postępowania likwidacyjnego, w którym dokonałaby wnikliwej analizy okoliczności zdarzenia i uszkodzeń pojazdu. Wniosek dowodowy strony pozwanej z dokumentów znajdujących się w aktach szkody załączonych na płycie jest na tyle ogólny, że nie zawiera żadnego określenia, jaki konkretnie dokument z akt szkody, na jaką okoliczność jest zawnioskowany. Sąd rozstrzyga sprawę, a nie dobiera dowody z akt szkody, ponieważ wówczas naraziłby się na zarzut dotyczący stronniczego prowadzenia postępowania. To strona obowiązana jest zgodnie z art. 6 k.c i art.232 zd. 1 k.p.c. dowodzić fakty, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki prawne. Powodowie uczynili zadość temu obowiązkowi procesowemu.

Strona pozwana podniosła brak swej odpowiedzialności z uwagi na brak zawonionego działania Gminy B.. Zwrócić należy uwagę, że niekwestionowanym faktem jest, że Gmina B. jest właścicielem drogi nr (...), na której była wyrwa wynikająca z odłamanego kręgu betonowego przepustu. Niezależnie od tego, że właściciel działki będącej drogą był jej zarządcą i niezależnie od statusu tej drogi, wykazane zostało, że wyrwa w drodze była i na nią najechał syn powoda, skutek czego doszło do szkody w pojeździe powodów. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wynikających z przepisów prawa, bądź okoliczności faktycznych, które zwolniłyby z odpowiedzialności za zdarzenie Gminę B. jako właściciela. W istocie strona pozwana nawet nie przedstawiła, kiedy miał miejsce ostatni przegląd przedmiotowej drogi. Niewątpliwie jest, że drogą mogły się poruszać pojazdy. Z zeznań świadka M. S. i K. K. (2) wynikało, że w dniu 25 grudnia 2020 r. wyrwa istniała, jak również w dacie wizji z udziałem przedstawiciela gminy. Potwierdzają to również zdjęcia. Dodatkowo świadek K. K. (2) wskazywał w swoich zeznanych, że mieszkańcy wiedzieli o wyrwie, zgłaszali

o tym, lecz zwrócić należy uwagę, że syn powoda i powód nie wiedzieli o wyrwie, a nie sposób zarzucić M. S., że jechał nieprawidłowo. Poruszał się on zgodnie z przepisami przy prawej krawędzi drogi. Z tego względu po stronie ubezpieczonej Gminy doszło do zawinonego zaniechania – braku chociażby oznaczenia wyrwy.

Okoliczność, że o tym nie wiedziała nie zwalnia Gminy z odpowiedzialności. W związku z czym Gmina jest odpowiedzialna za zdarzenie na mocy art.416 kc. w zw. z art.415 k.c. Ponadto między istnieniem wyrwy a szkodą w samochodzie powodów istnieje związek przyczynowy o którym mowa w art.361 § 21 k.c. Zatem strona pozwana jest odpowiedzialna za szkodę powodów jako ubezpieczyciel Gminy B..

Biegły sądowy P. Z. sporządził opinię i dokonał analizy okoliczności zdarzenia. Wyeliminował uszkodzenie miski olejowej ze względu na brak wykazania tej okoliczności przez powodów i sąd również ją nie uwzględnił opierając się na opinii biegłego oraz braku chociażby zdjęć przedmiotowej miski, które mogłyby unaocznić jej wygląd po zdarzeniu. Z opinii wynika, że uszkodzenia zderzaka przedniego, kraty kierownicy, wspornika zderzaka, spoileru, błotnika, zestawu mocującego, nadkola, tablicy, kondensatora, wahacza, amortyzatora, ciągnia, chłodnicy i wału pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem. Biegły wyliczył, że w pojeździe doszło do szkody całkowitej i jego naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona.

W odniesieniu do zarzutów strony pozwanej do opinii biegłego sądowego wskazać należy, że biegły rzetelnie i fachowo sporządził opinię podnosząc, że brak jest dowodów na uszkodzenie w przedmiotowym zdarzeniu miski olejowej. Zaskakujące jest kwestionowanie pozostałych uszkodzeń wskazanych w zarzutach z dnia 13 kwietnia 2022 r. Strona pozwana mogła przeprowadzić postępowanie likwidacyjne i dokonać oględzin i pojazdu i wyrwy, a czego nie uczyniła. Z zeznań świadków i powodów wynika, że samochód wpadł do wyrwy i uszkodzeniu uległa przednia część pojazdu. Biegły zarówno w pisemnych wyjaśnieniach, jak i ustnych na rozprawie odniósł się do zastrzeżeń, które zdaniem strony pozwanej są niewystarczające, mimo że jako ubezpieczyciel nie zrobiła nic w postępowaniu likwidacyjnym, by istotne okoliczności ustalić. Wnioskowanie o dopuszczenie dowodu z innego biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych podlegało oddaleniu. Okoliczność, że strona pozwana nie zgadza się z opinią biegłego sądowego, który w oparciu o zaferowany materiał dowodowy sporządził opinię, nie stanowi podstawy do dopuszczenia kolejnej opinii innego biegłego, tym bardziej, że wbrew twierdzeniom strony pozwanej w zarzutach złożonych po pisemnych wyjaśnieniach opinii, w których, tak jak i w opinii zasadniczej, biegły nie wziął pod uwagę ewentualnych uszkodzeń miski olejowej, strona pozwana nadal na nie się powoływała.

Mając na względzie powyższe, Sąd opierając się na opinii biegłego sądowego, z której wynika, że wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 5 700 zł, a powodowie sprzedali pojazd za kwotę 500 zł, co wynika z dołączonych do pozwu dokumentów, Sąd zasądził na podstawie art.363 § 1 k.c. na rzecz każdego z powodów kwotę 2 600 zł stosownie do udziałów powodów we współwłasności pojazdu. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. zasądzając je od dnia 20 marca 2021 r. Powód R. S. zgłosił szkodę Gminie B. w styczniu 2021 r., strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania 12 marca 2021 r. Brak jest podstaw, by uznać, że inne są terminy wymagalności dla ubezpieczonego, a inne dla ubezpieczyciela, termin 30 – dniowy niewątpliwie upłynął 19 marca 2021 r. Zwrócić należy uwagę, że brak jest podstaw do zasądzania odsetek od daty wyrokowania, ponieważ wyrok nie jest wyrokiem konstytucyjnym. Ponadto, powodowie nie wykazali terminu początkowego, od którego żądali odsetek.

Sąd zasądził kwotę 700 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej wyceny tylko na rzecz powoda R. S., ponieważ tylko ten powód poniósł te koszty. Z faktury nie wynika, by koszty ponosił także powód K. K. (1). Koszty te pozostają w związku przyczynowym i podlegają zasądzeniu na rzecz R. S.. Wprawdzie w fakturze widnieje imię R., ale bacząc wycenę (k.10) jako zamawiającego określono R. S..

W pozostałym zakresie powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono mając na względzie wynik procesu na mocy art.100 k.p.c. powodowie wygrali w 88 %, pozwana w 12 %, przy czym tylko powód R. S. reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika i jak wynika z dowodu wpłaty opłaty od pozwu, tylko ona poniósł tę opłatę. Koszty zastępstwa po obu stronach wyniosły po 1 800 zł.

Wobec tego, że brakujące koszty sądowe związane z należnościami biegłego wyniosły 256,80 zł, stosownie do wyniku procesu na podstawie art.113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał uiszczyć powodowi kwoty po 15,41 zł (30,82 zł), a stronie pozwanej 225,98 zł.